

LBRIS

We know
books

Marcus Sedgwick

Creepy Caves

ELF GIRL and RAVEN BOY

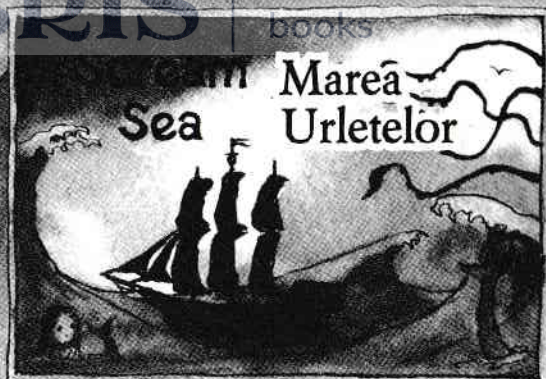
Cumplitele Peșteri

BĂIATUL-CORB și FATA-SPIRIDUȘ

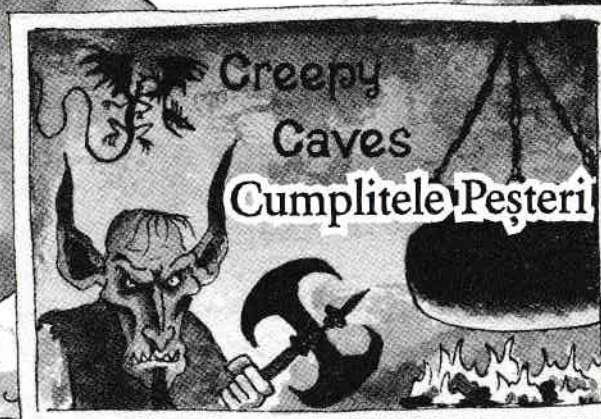
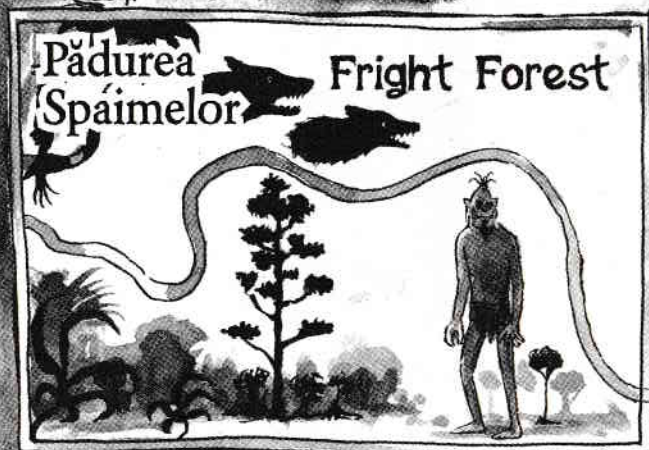
Ediție bilingvă

Ilustrații de Pete Williamson

Traducere din limba engleză
de Iulian Bocai

The Island
Insula

One

Raven Boy has decided that if they ever make it back home in one piece he is going to never do anything brave again.

‘I think,’ said Raven Boy, ‘that I liked things better when it was just the three of us.’

Rat squeaked in agreement, and Elf Girl squeezed past three smelly and noisy trolls to join Raven Boy at the edge of the flying carpet on which they were travelling.

Raven Boy was lying on his front, chin on the rug, staring at the landscape whizzing by underneath them. He held

Unu

Băiatul-Corb a hotărât că, dacă se întorc acasă teferi, n-are să mai facă nimic curajos niciodată.

— Cred că-mi plăcea mai mult când eram doar noi trei, a spus Băiatul-Corb.

Șobolan a chițait în semn de acord, iar Fata-Spiriduș s-a strecurat pe lângă cei trei troli gălăgioși și puturoși ca să i se alăture Băiatului-Corb la marginea covorului pe care călătoreau.

Băiatul-Corb stătea culcat pe burtă, cu bărbia pe covor, privind peisajul care se schimba în fața lor. Într-o parte, ținea

a sword to one side of him. Rat sat on top of his head. Elf Girl dangled her feet over the side.

'I know what you mean,' she said.

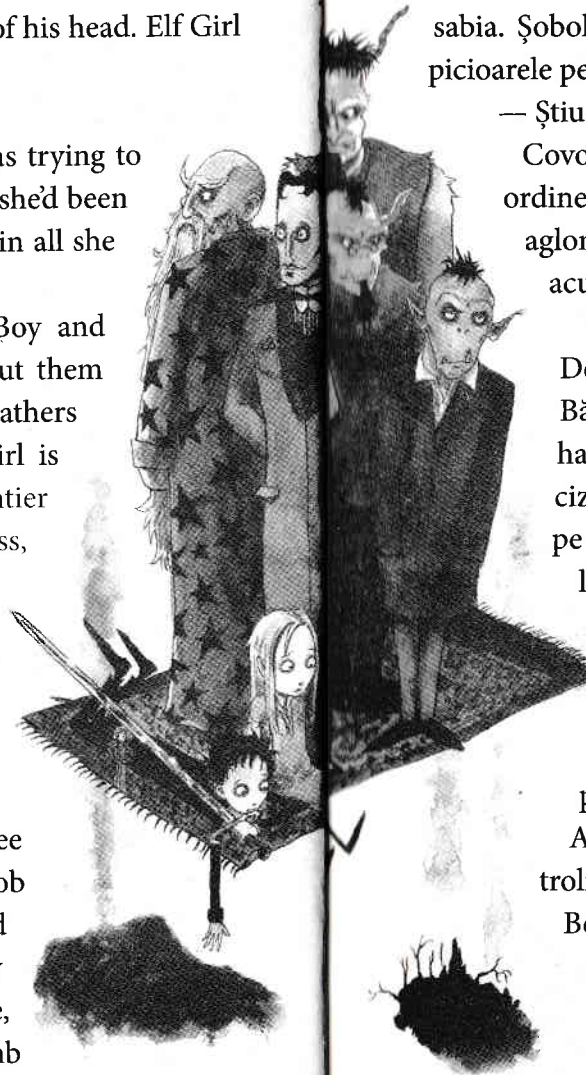
The carpet, whose name was Shona, was trying to keep order on her flight. It was the busiest she'd been since she'd become a flying carpet, and all in all she had eight passengers on board.

First and second, there were Raven Boy and Elf Girl. You might know something about them already. Raven Boy is the scruffy one with feathers in his hair and a tatty black coat. Elf Girl is the one with pointy boots and even pointier ears, ears that go pink when she gets cross, something which happens fairly often.

Then there was Rat; their constant companion, usually found hiding in one of Raven Boy's pockets, except if there's a whiff of food around, in which case he'll be hunting for it straight away.

Fourth, fifth and sixth were the three smelly trolls, whose names were Bert, Bob and Cedric. Bert was the smallest one, and the smartest, though that's not saying very much, because Bob, the middle-sized one, and Cedric, the large one, were both as dumb as sleepy slugs.

They'd been trying to catch Raven Boy and Elf Girl ever since they met in Fright Forest, weeks ago. Catch them, and eat them, but for reasons that Elf Girl and Raven Boy weren't

sabia. Șobolan îi stătea pe cap. Fata-Spiriduș s-a așezat cu picioarele peste margine.

— Știu ce spui, a zis ea.

Covorul, cu numele de Shona, încerca să mențină ordinea la bord. Nu mai fusese niciodată atât de aglomerată în toată cariera ei de covor zburător, iar acum avea opt pasageri.

Primii doi erau Băiatul-Corb și Fata-Spiriduș. Despre ei probabil că știți deja câte ceva. Băiatul-Corb este cel ciufulit, cu pene în păr și haină neagră, zdrențuită. Fata-Spiriduș este cea cu cizme cu bot ascuțit și urechi și mai ascuțite, care pe deasupra i se mai fac și roz când se supără – lucru care se întâmplă destul de des.

La rând vine Șobolan; este însoțitorul lor constant. Îl găsim de obicei ascunzându-se în buzunarele Băiatului-Corb, mai puțin când simte miros de mâncare, pentru că atunci pleacă în căutarea ei imediat.

Al patrulea, al cincilea și al șaselea sunt cei trei troli puturoși, pe numele lor Bert, Bob și Cedric. Bert e cel mai mic și cel mai deștept, deși asta nu înseamnă mare lucru, fiindcă cel mijlociu, Bob, și cel mare, Cedric, sunt mai înceți la minte chiar și decât niște limacși adormiți.

De săptămâni bune tot încearcă să-i prindă pe Băiatul-Corb și Fata-Spiriduș, încă de când i-au întâlnit în Pădurea Spaimelor. Să-i prindă și să-i mănânce, dar, din motive pe care Fata-Spiriduș și Băiatul-Corb nu le

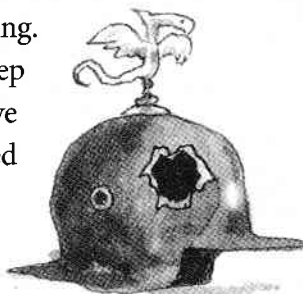
quite sure about, the trolls had recently agreed not to eat them until they found their way to the land of the Goblin King. Elf Girl wasn't convinced it was a good idea, especially as Raven Boy seemed to have agreed that the trolls could eat them once the Goblin King had been defeated. Elf Girl didn't think much of that part of the plan.

Then, seventh, there was Lord Socket, a rather snooty young ruler from Terror Town, the place they'd just left, and eighth, his magician, a funny old man called Klingsor, who kept muttering things under his beard that no one could quite understand.

It was Klingsor who'd gone into an odd kind of trance and announced that Raven Boy was the one person in the world who might be able to defeat the Goblin King. The magician had called Raven Boy the 'wise fool', which Raven Boy thought was a bit rude.

Still, they did have two more things on their side in their quest to defeat the evil Goblin King. The first was a bottle of water, known as the Tears of the Moon, which came from a magical oasis, and the second was the Singing Sword, which they guessed must be very dangerous if you knew how to use it. The only problem was that no one, not even Klingsor, knew how to use the tears or the sword to defeat the Goblin King.

In the meantime, the sword would keep rattling out cheesy love song after cheesy love song, living up to its name. It never stopped singing, absolutely never, unless Raven Boy had a hold of it, in which case it would fall silent, another strange thing which Klingsor said proved that Raven Boy was the chosen one; the one who could defeat the evil, powerful and utterly wicked Goblin King.

înțelegeau foarte bine, trolii fuseseră de acord să nu-i mănânce până n-ajungeau în ținutul Regelui Orc. Fata-Spiriduș nu era convinsă că e o idee prea bună, mai ales că Băiatul-Corb fusese de-acord ca ei doi să se lase mâncați după ce Regele Orc ar fi fost învins. Pe ea n-o prea încânta partea asta a planului.

Al șaptelea este Lordul Bucșă, un conducător cam îngâmfat din Orașul Ororii, locul din care tocmai plecaseră. Al optulea era magicianul său, un bătrânel cam ciudat pe nume Klingsor, care tot bombănea în barbă lucruri neînțelese de nimeni.

Klingsor fusese cel care, intrând într-un soi de transă, îi anunțase pe toți că Băiatul-Corb era singura persoană din lume capabilă să-l învingă pe Regele Orc. Magicianul îl numise pe băiat „nebulun înțelept“, ceea ce îl cam vexase pe Băiatul-Corb.

Dar, în încercarea de a-l învinge pe Regele Orc, mai aveau două lucruri de partea lor. Primul era o sticlă cu apă, Lacrimile Lunii, adusă dintr-o oază magică, iar al doilea era Sabia Cântătoare, despre care bănuiau că e foarte periculoasă, atâta vreme cât știai cum s-o folosești. Singura problemă era că nimeni, nici măcar Klingsor, nu știa cum să folosească lacrimile și sabia ca să-l învingă pe Regele Orc.

Până una-alta, sabia turna melodii siropoase una după alta, arătând că nu degeaba era numită „Cântătoare“. Nu se oprea niciodată din cântat, absolut niciodată, decât dacă punea Băiatul-Corb mâna pe ea; atunci amuțea – o situație ciudată, care-i confirmase lui Klingsor că Băiatul-Corb era alesul, cel care putea să-l învingă pe maleficul, puternicul și absolut diabolicul Rege Orc.

Socket and Klingsor were arguing about why Terror Town had got into the mess it got into, and the trolls were arguing about who was the smelliest. It seemed they all wanted to be the stinkiest. Shona the carpet was yelling at everyone, telling them to sit down while they were in flight, but no one was taking any notice of her. She was getting very cross indeed.

It was night. They'd decided to make the journey to the land of the Goblin King in the dark, so they wouldn't be spotted.

A big hungry moon hung overhead, shining down and showing them... not much.

'Look,' said Raven Boy, unhappily.

'It's a wasteland,' said Elf Girl.

'We must be getting close,' said Raven Boy, nodding. 'He's destroyed everything!'

That seemed to be true.

As the sun started to come up, the full horror of the landscape became clear.

They could see smouldering tree stumps where forests had once been; there were the ruins of houses and weed-choked streets where there had once been villages. They flew over rivers and streams that were black and looked as though they had been poisoned.

Bucșă și Klingsor se certau despre cum anume ajunsese Orașul Ororii în starea în care ajunsese, iar trolii se certau care dintre ei este mai puturos. Se pare că toți își doreau acest titlu. Covorul Shona țipa la toată lumea, spunându-le să stea jos în timpul zborului, dar nimeni n-o băga în seamă. Mai avea puțin și ajungea la capătul răbdării.

Era noapte. Se hotărâseră să pornească în călătoria spre ținutul Regelui Orc pe întuneric, ca să nu fie văzuți.

Deasupra lor, pe cer, atârna o lună mare și flămândă, la lumina căreia vedeau... ei bine, nu mare lucru.

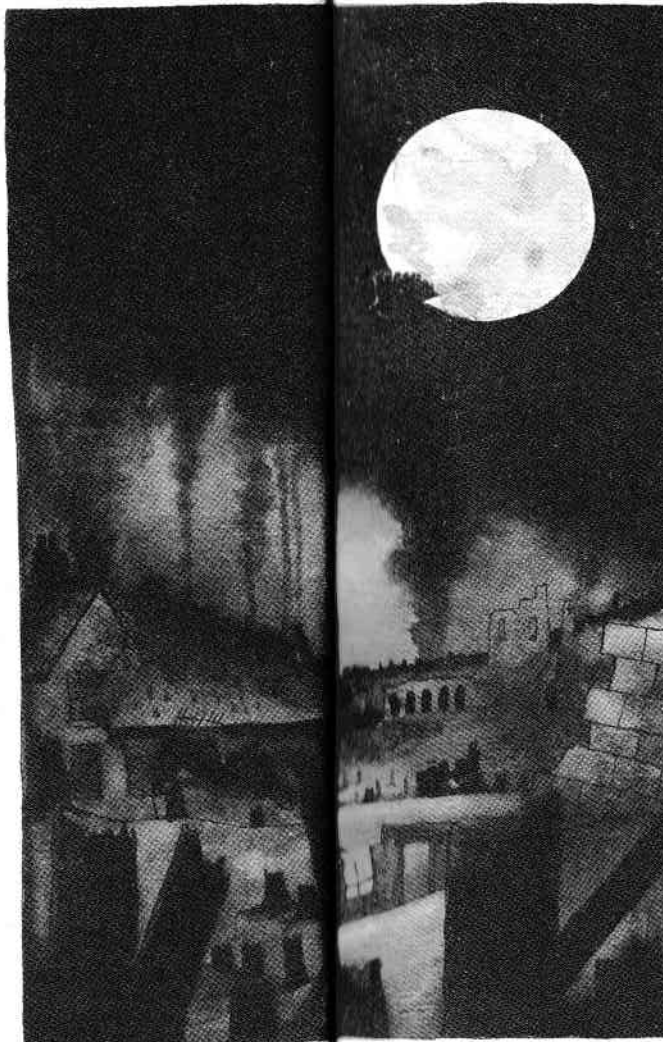
— Uite, a spus Băiatul-Corb cu amărăciune.

— Este un ținut pustiu, a spus Fata-Spiriduș.

— Înseamnă că ne apropiem. A distrus totul, a încuviințat Băiatul-Corb și ce spunea părea adevărat.

La răsăritul soarelui au văzut mai bine ce dezolant era peisajul.

Acolo unde fuseseră păduri, acum se vedeau buturugi fumegânde; acolo unde pe vremuri fuseseră sate, nu mai erau decât ruinele caselor și străzi năpădite de buruieni. Zburau peste râuri negre, care păreau să fi fost otrăvite.

'Dawn's breaking,' Raven Boy called to Shona. 'We should find somewhere to land and hide until it's dark again.'

'No need,' said Elf Girl. 'I think we're there.'

She pointed ahead of the flying carpet.

In the distance was a pair of huge gates set into the ground and, as they flew closer, the gates turned out to be even larger than they had thought. It was obvious that they had come to the land of the Goblin King.

For one thing, the gates were carved into the forms of giant monstrous creatures, with claws and horns and teeth. Lots of teeth.

And for another thing, the country beyond the gates was even more of a desolate wasteland.

They all fell silent; even the squabbling trolls, who, as soon as the sun came up, would turn back into men.

On the horizon, the land started to climb into a series of mountains; the most barren and scary-looking range of mountains any of them had ever seen.

Bert grunted.

'The Haunted Hills,' he said.

'Why do they always have such nice names?' sighed Raven Boy.

'And in the hills,' Bert went on, 'somewhere, is the entrance to the Creepy

— Iese soarele, i-a spus Băiatul-Corb Shonei. Să aterizăm undeva și să ne ascundem până la lăsarea serii.

— Nu mai e nevoie. Cred c-am ajuns, a zis Fata-Spiriduș, arătând undeva în față.

În depărtare se vedeau niște porți imense; s-au apropiat de ele doar ca să descopere că sunt și mai mari decât păruseră. Era evident că ajunseseră în ținutul Regelui Orc.

Asta fiindcă porțile erau sculptate în forma unor monștri uriași, cu gheare, coarne și dinți. Mulți dinți.

Iar ținutul de dincolo de porți era și mai pustiu.

Au amuțit cu toții; până și trolii certăreți care, de îndată ce soarele avea să urce pe cer, urmau să se transforme înapoi în oameni.

În zare, ținutul devenea muntos; era cel mai golaș și înspăimântător lanț muntos pe care-l văzuseră vreodată.

Bert a mormăit.

— Dealurile Bântuite, a spus el.

— De ce au mereu nume din astea frumoase? a oftat Băiatul-Corb.

— Pe dealuri se află, pe undeva, și intrarea în Cumplitele

